

Verstild verleden (36)

In een nog niet eens zo heel ver verleden was het in Nederland niet ongevoerd dat er meerdere plaatsen waren waar drie of meer molens stonden. Nu kijken we vaak al vol bewondering als er nog twee molens in een dorp staan. Het dorp Uithuizen telde er ooit vijf, om over de molens in de directe omgeving maar niet te spreken. Allemaal molens die bepaald geen last hadden van beperkte windvang. De zee was en is nabij en waaien doet het er bijna altijd wel. Voor de zeelieden waren molens langs de kust, samen met de kerktorens, ook bakens waar men op voer. Een teken van herkenning en een teken van welkom thuis!

De molengroet is nu wel erg mager geworden, er staat er nog maar een, of liever er staat er gelukkig nog één! *De Jonge Jan* was De Liefde voor menig (vrijwillig) molenaar. In 1866 werd hij ter vervanging van een standerdmolen, gebouwd voor, het kan haast niet anders, molenaar H. Mulder. Een molen met sarrieshut, een gebouwtje waar de molenaar in het verleden niet om zat te springen. Op de foto zien we de molen in de jaren zestig van de vorige eeuw. Op zo'n relatief recente foto zijn overigens vaak nog leuke details te zien. De *Jonge Jan* was toen nog bekleed met asfalt en bij de oprit zien we één, nee twee jonge boompjes. Kortom een foto met een biotoopprobleem in ontwikkeling. Boompje groot, mannetje dood, de molenaar weet wel beter.

Molen *De Jonge Jan*, Uithuizen
Ansichtkaart uit begin jaren '60